

ЗМІСТ

КОХАННЯ. НЕДОПЛЕТЕНИЙ ВІНОК	3
СПОГАДИ.....	4
ПРОБУДЖЕННЯ ВЕСНИ.....	5
КОХАННЯ.....	6
ЗУСТРІЧ.....	7
У ХВИЛЯХ ЩАСТЯ.....	8
В ЧАДУ КОХАННЯ.....	9
FINIS.....	10
СИМФОНІЯ НОЧІ.....	11
СЕРЕНАДИ.....	13
РОМАНСИ	17
К. К-ВІЙ.....	18
ВИ НЕ ЗАБУЛИ.....	19
НЕ ПРОКЛИНАЙ.....	20
З КВІТОК РОЖЕВИХ.....	21
КВІТИ.....	22
ХВИЛИНИ ЩАСТЯ.....	23
ХОТІВ Я У СЕРЦЕ.....	24
ЗГАДКИ.....	25
НАСТРОЇ	27
ДОЛЯ.....	28
ВЕСНА.....	29
РАНКОМ.....	30
НЕ ХОДИ У САД.....	31
О. Ч-СЬКИЙ.....	32
Є. Я. О-ВІЙ.....	33
МОЇЙ КОХАНІЙ ЖЕНІ	35
ЗА ЩО ЛЮБЛЮ.....	36
ТИ ЛЮБИШ.....	37
МРІЙНИК.....	38
ПОКОРА.....	39
НА СТРІВАННІ.....	40
ЗВІЙ СЛЪОЗУ.....	41
КИНЬ У СЕРЦЕ.....	42
ЕГОЇЗМ.....	43
ЧИ ЗНОВ ТЕБЕ Я ПРИГОРНУ.....	44
ДУМКИ.....	45

ЗРАДА	46
ОСІННІ НАСТРОЇ	47
I	48
II	49
III	50
IV	53
V	54
VI	56
АКВАРЕЛІ	57
ПЕЙЗАЖ	58
ЗМАГАННЯ	59
ВЕРЕСЕНЬ	60
БЕРЕЗИ	61
ОСІНЬ	62
ОСІННЄ	63
ОБЛЯГАЮТЬ НЕБО ХМАРИ	64
ДОЩ. СЛЬОТА – НАДВОРІ Й В СЕРЦІ	65
ВАЖКІ, ЯК ХМАРИ, ДУМИ СІРІ	66
КРУГОМ ТАК ХМУРО, ХОЧ НЕ СМІЙСЬ	67
ОСІННЯ НІЧ У ВІКНА ЗАЗИРАЄ	68
НА ВЕСНЯНИЙ МОТИВ	69
ЗИМА І ВЕСНА	70
ЗА ТЕПЛОМ	71
ХМАРНО	72
РАНОК	73
ПЕРЕД ГРОЗОЮ	74
САД	75
СУША	76
ТИХОЇ НОЧІ	77
НА ДОБРАНІЧ!	78
ВЕЧІР У СТЕПУ	79
НІЧНІ ЗГУКИ	80
НАД РІЧКОЮ	81
УНОЧІ	82
НІЧ	83
МАРИЩА	84
БЕЗСОННЯ	85
НАД МОРЕМ	86

КОНТРАСТИ	87
СЛЬОЗИ І КВІТИ	88
ЛЮДИНА	89
ТРАГЕДІЯ ТВОРЧОСТІ.....	90
ЛЮДИ	91
ХОТІВ БИ	93
НЕМАЄ СИЛ	94
НАДІЇ	95
НАША ТУГА.....	96
НА ВАРТІ	97
УКРАЇНА	98
НЕ СПІТЬ	99
УКРАЇНІ.....	100
ЗА РІДНИЙ КРАЙ	101
НАША МІЦЬ.....	103
ВАРТУЙМО!.....	104
НА РУЇНАХ	105
НА ВАРТУ ВСІ!	106
НЕ ВГАШАЙТЕ ДУХА	107
БРАНКА.....	108
ВОЛЯ.....	110
В ОГНІ НАШ КРАЙ	113
КРАЙ В ПОЖЕЖІ	114
ЧЕРВОНІ Й ЧОРНІ	115
КОЗАЦЬКА ПІСНЯ.....	116
МИ ЙДЕМ	117
В ЧАСИ ЗНЕВІРРЯ.....	118
НА ХРЕСТНІМ ШЛЯХУ	119
НАРОД.....	120
НАЙВИЩА КРАСА.....	121
НАША ДОЛЯ	122
ЧИ ВИННІ МИ.....	123
ШЛЯХУ НАЗАД ДЛЯ НАС НЕМА	124
SENTENTIA.....	125
ЗАКЛИК	126
ДЕВ'ЯТИЙ БУРУН.....	127
ДАЙТЕ ЖИТИ	128

СПИРИДОН ФЕДОСІЙОВИЧ ЧЕРКАСЕНКО (БІОГРАФІЯ).....	129
--	-----

КОХАННЯ

Недоплетений вінок

СПОГАДИ

Сміятись чи ридать?..
В один акорд громовий
Свої прокльони всі б з'єднать –
Бездню мук, пекучих мук,
В один багатодзвонний згук
І з ним – сконать!..
Чи в блиск сліпучий, веселковий
Минулеє убрать?
Як передбогом осяйним,
Воскреслим богом, знов живим,
Побожно впасти в молитвах у прах,
Сльозами щастя заридать?..
Ні, ні!.. В душі, як у могилі.
Хай сплять вони,
Ті спогади зрадливої весни –
Страшні, болючі і сумні,
Але, як мрії, вічно милі.
Докором дошкульним
Спокою їх не сполохну
І сам на варті не засну
Над скарбом дорогим:
Тихенько буду їх перебирати
І обережненько сплітати
Укупі з терном квітоньки
Про те, що згинуло, гадки...

ПРОБУДЖЕННЯ ВЕСНИ

Присмерк вечірній...
В пільмі ефірній
    Усміхи зір,
Демон звабливий,
Шепіт пестливий –
    Ніжний зефір.
Тіні, страхіття.
Шум верховіття.
    Ніч край вікна...
Тихе зітхання,
Думи, чекання,
    Втома без сна,
Тіла тремтіння,
Нуда, горіння,
    Сльози в очах,
Погляд турботний,
Усміх скорботний
    В стислих устах...
Ранок в тумані.
В серці незнані
    Передчуття.
Ліжко. Кошмари,
Привиди, чари
    І – забуття...

КОХАННЯ

Воно прийшло... Ще злегка червонів
Блідим рум'янцем захід тихомрійний;
Поволі гасли тіні; гомонів
За садом тиск рухливий, непокійний.
Зійшла зоря... Змагаючись із сном,
Мов стомлені за день маленькі діти,
В знеможі вінчики схилили квіти
І дихали зворушеним теплом.
Воно прийшло... Дивились журно в сад
Твої стривожені чеканням очі;
Передчуттям невідомих принад
Палало серденько назустріч ночі.
Десь день бринів... В голівці молодій
Вставав – зникав рій образів прекрасних,
Сплітався вінок нев'янучих надій
І плив у Будучність на хвилях щасних.
Не знані ще, тривоги всі твої
Ховала ніч завісою мовчання,
А в гущині, вже п'яні од кохання,
У щасті мук сміялись солов'ї...
Воно прийшло... Промінням золотим
В нічній пітьмі кохання засіяло:
В квітках душа розкрилась перед ним,
А серце... серце щастям заридало!..

В заснулий мрійний сад непевною ходою
Зійшла ти крадькома з шумливої веранди,
У серце кинувши блакить своїх очей,
Що вабили мене красою неземною.
Мовчала ніч. Купались в пахоцях троянди,
І з щастя журно десь сміявся соловей...

На поклик твій, захований і довгожданий,
Душа полинула на крилах раювання...
До ніг тобі поклав я серце – твій трофей;
Моливсь тобі, як ти шептала «Мій коханий...»
Мовчала ніч, благословляючи признання,
Над щастям десь ридав у співах соловей.

Нас троє там було в гущавині дрімливій:
Я, ти, кохана, і щастя в кущі з нами –
Далеко од життя, далеко од людей...
А там над нами десь, у темряві зрадливій,
Свій журний сміх переплітаючи сльозами,
Заснулий сад будив подзвінням соловей...

У ХВИЛЯХ ЩАСТЯ

Любий мій! в імлістім морі,
Серед пільми, серед ночі,
Сяють нам привітно зорі...
Зоре ясна! то горять коханням очі...

Любий мій! Серед мовчання
Безліч квітів тут буяє,
Шле свої нам привітання...
Квітко красна! то кохання розцвітає...

Любий мій! мелодій дивних
Ллються хвилі звідусюди...
Де той хор співців чарівних?..
То, мій раю, співів серця повні груди!..

Любий мій! вже ніч минає:
Схід зайнявся у тумані,
Ранок сонцем нас вітає...
Спалахнув то пал огневий у коханні...

Любий мій! там хтось сльозами
Журно дзвонить... Од тривоги
Серце ниє... То над нами
Соловейко пісню лє перестороги...

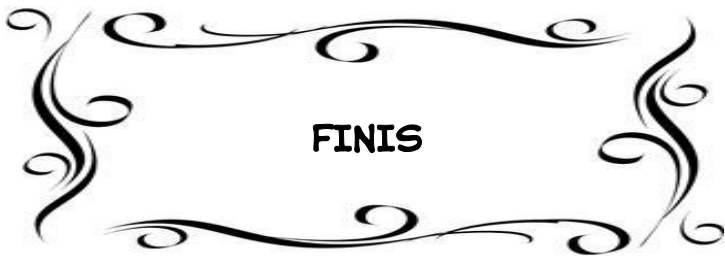
В ЧАДУ КОХАННЯ

Дарма! коханням серце п'яне,
В безодні щастя поринає:
Нехай згорить, нехай зав'яне,
Що буде потім – хто те знає?

Холодна мудрість стогне нудно:
«Минає все – й любов дочасна».
Та без кохання жить марудно,
А вічність – молодість прекрасна.

В шалену ніч нема зневір'я –
Кохання в вічності у приймах!
Ми віримо без лицемір'я,
Що зміст життя в палких обіймах.

Налиймо ж вцерть любові келих!
Нехай живе палка рішучість!
Серед квіток, пісень веселих
Жорстоку стрінем неминучість...

Ще муки дай! ще влий отрути...
Замість образ,
Із уст рожевих дай почути
«Люблю» – ще раз, останній раз...
Єдиний погляд із очей коханих –
Фальшивий хай, лукавий,
Але... любовний і ласкавий...
Тебе, мов старець, я прошу:
Дай кілька хвиль жаданих
Чарівної облуди!
Огнем поймаються груди
І в бурі мрій нових
свого я бога воскрешу!..
...Ні відгуку, ні спочуття...
Печать вмирання на обличчі,
Печать утоми й забуття
Не зворухнуть колишні кличі,
А штучний блиск нових оман
Не вигоїть сердечних ран,
Здобутих у багні життя!..

1913

СИМФОНІЯ НОЧІ

I

Я притаївсь... я пітьму не збужу
Необережним рухом...
Бентежних дум намистечко нижу
І в царстві сну
Мовчання таїну
Ловлю я гострим слухом.

Сонця діти під вікном...
Сонця діти –
Плачуть квіти. Ніч кругом,
Плачуть квіти:
Все зникає, як роса,
Все зникає –
Умирає і краса...
Умирає...

В сльозах квітки...Безмірно я люблю
Їх ніжну істоту!
Ладен ридати з ними од жалю
І весь тремчу –
І чую в тім плачу
Всю світову скорботу...

II

Десь на скарги та жалі
Відгукнулись соловії,
Сиплють сміх –

Сиплють перли на кришталь,
Обертають сум, печаль
В чад утіх,

Щастя, радощі життя
П'ють до мук, до забуття –
П'ють до дна...

Ніч ущухла. Стогне сад,
Ринуть хвилі серенад,
Б'є луна.

III

Квітами чистими в душу мою
Падають бризки жагучих пісень.
Знов оживаю і знову люблю,
Й нічка – ясніша за ранок, за день!

Щастям не зналим ще в серці бринить
Дивних мелодій палкий лейтмотив.
Лину на згуках і їх мимохить
В барви вбираю розмірених слів.

Рине блискучий пісень водоспад,
Никнуть у млості дерева, кущі...
Скільки їх, скільки їх, тих серенад
Виспіва серце палке уночі!..